

[Wamberg.]

den begyndte og indtil dato begået af børneværn, social ankestyrelse m. m.

Siden Birgitte blev fjernet fra den institution, hvor hun var anbragt, har man fra dag til dag i bl. a. B. T. og Ekstra Bladet kunnet følge, hvorledes barnet siden bortførelsen kontinuerligt har udviklet sig i gunstig retning fra institutionsbarn til et barn, der lever i et sundt, nogenlunde normalt familiefællesskab.

Rigtigheden af avisernes oplysninger bekræftes af bl. a. familielegen.

Uanset at ministeren allerede på grundlag af den meget lange række dokumenterede fejl i Birgitte-sagens behandling begået af alle instanser fra Rødovre børneværn over den sociale ankestyrelse til og med landsretsafgørelsen har haft mere end fuldgyldig grund og rigelig tid til som øverste tilsynsmyndighed at beordre de rette instanser til — af hensyn til barnets tarv — i det mindste at følge de for behandling af sager af denne art gældende regler, har ministeren undladt at benytte denne ret.

Under debatten i folketinget vedrørende tvangsfjernelse af børn anførte jeg, at i Vibeke-sagen, hvor Rødovre børneværn tvangsfjernede Vibeke efter § 28 og fik denne afgørelse stadfæstet af den sociale ankestyrelse — altså en sag analog med Birgitte-sagen — begik Vibeke's mor nøjagtig samme selvtægt, som Birgittes mor har begået.

Vibeke er for længst hjemme, uanset at børneværnets og den sociale ankestyrelses afgørelse ikke er ændret.

Der er således præcedens for at acceptere selvtægt til forhindring af, at børneværns forkerte afgørelser får uoprettelige følger til skade for barnets tarv. Ministeren er bekendt med dette analoge fortilfælde fra samme kommune med de samme aktører af offentlige myndigheder, kun ofrene er forskellige.

Birgitte-sagen er nu blevet yderligere belastende for ministeren, hvis ministeren fortsat nægter at beordre det krævede møde afholdt omgående. Et møde, der for længst burde være afholdt på børneværnets eget initiativ.

Ministeren er bekendt med, at Birgittes bedsteforældre efter i ca. 3½ år at have kæmpet for deres datters selvfølgelige ret til

sit barn nu er så fysisk påvirkede, at der er alvorlig fare for deres liv.

I de ca. 3 uger, der er forløbet, efter at Birgitte blev fjernet fra institutionen, har hendes mor efter såvel familielegens som andre sagkyndiges udtalelser fuldt ud dokumenteret at kunne passe sit barn på fuldt betryggende vis og dermed gjort alle børneværnets og andre tilsvarende myndigheders hidtidige bedømmelse af forældrenes evner til at passe deres barn grundigt til skamme.

Vil ministeren fortsat undlade at benytte sin ret til — under henvisning til den lange række dokumenterede grove fejl, Rødovre børneværn har begået i den konkrete sag — at beordre Birgitte-sagen behandlet i et nyt møde i Rødovre børneværn, kan årsagen alene være, at ministeren anser det for vigtigere at dække over bl. a. socialinspektør Anders Kocks embedsmisbrug og børneværnsformand Skriver Rasmussens pligtforømmelser end at gøre sin egen pligt som ansvarlig minister, nemlig at påse, at den 3½-årige Birgittes tarv bliver tilgodeset bedst muligt.

Fra ministerens svar på mit oprindelige spørgsmål vedrørende Birgitte-sagen skal jeg for fuldstændighedens skyld citere Folketingstidende 1975-76, sp. 2105: „Kun i tilfælde, hvor der kan påvises fejl ved fremgangsmåden ved sagens behandling, . . . har den ansvarlige minister mulighed for at gribe ind over for den pågældende myndighed.“

Såfremt ministeren behøver hjælp til at finde de begåede fejl, skal jeg gerne foranledige den nødvendige ekspertise stillet til ministerens rådighed.

Socialminister *Eva Gredals* svar (6/1 76):

Indledningsvis bemærkes, at der af bestemmelsen i loven om børne- og ungdomsforsorg om, at socialministeren er øverste administrative myndighed vedrørende børne- og ungdomsforsorg, alene følger en beføjelse til at kritisere en tilsidesættelse af de almindelige forpligtelser, der påhviler de underordnede myndigheder, herunder i givet fald tilsidesættelse af proceduremæssige forskrifter i forbindelse med sagsbehandlingen. Derimod giver bestemmelsen ikke socialministeren adgang til at bedømme indholdet af de afgørelser, der træffes. Kompetencen hertil er efter loven tillagt de forskellige